

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 11-063201
Dato : 30. marts 2011

Til

Folketingets Skatteudvalg

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 385 af 16. marts 2011.
(Alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Thomas Jensen (S).

Peter Christensen /

Lars Tjærby Rasmussen

Spørgsmål:

”Ministeren bedes i forlængelse af skatteministerens besvarelse af spørgsmål 3 vedrørende L 43 den 26. november 2008, hvor ministeren udtaler: ”Det er også en mulighed for at øge sagsbehandlingskapaciteten i vurderingsankenævnene. Det er dog op til nævnene selv, om de ønsker at benytte muligheden.”, redegøre for, hvilke muligheder der var for at øge sagsbehandlingskapaciteten i vurderingsankenævnene, herunder hvilke ressourcer der var hertil. Herunder ønskes oplyst, hvor mange årsværk der kunne ansættes for disse ressourcer for at øge sagsbehandlingskapaciteten i vurderingsankenævnene og hvilke vurderingsankenævn, der benyttede ’muligheden’ og i hvilket omfang – opgjort i årsværk – hvert enkelt ankenævn benyttede ’muligheden’?”

Svar:

Med vedtagelse af L 43 blev det muligt for vurderingsankenævnene at opdele sig i besluttende led. Større nævn har derfor siden 1. januar 2009 haft mulighed for at opdele sig i besluttende led – en mulighed som flere nævn har benyttet sig af.

I 2010 har de fire største nævn på Sjælland delt sig op i besluttende led. Behovet for opdeling i besluttende led har været størst på Sjælland, hvor der også er flest klager pr. nævn.

Muligheden for opdeling i besluttende led er alene på nævnbasis og har som sådan ingen indflydelse på sekretariatsbetjeningen.

Nævnenes opdeling i besluttende led kan således ikke frigøre ressourcer til sekretariatsbetjening.